

Schrijven met pen en papier is zo gek nog niet

Op de middelbare school had ik een penvriendin uit Trinidad & Tobago met wie ik ellenlange brieven uitwisselde op zo'n mooi dun velletje luchtpostpapier. Samenvattingen van leerstof schreef ik handmatig. Ik markeerde de belangrijkste punten en leerde vervolgens alleen nog maar de samenvattingen. Door het opschrijven van de stof wist ik precies wat er wel en niet in mijn samenvatting stond en kon ik alles beter onthouden. Ik herinner me dat ik literaire verslagen en werkstukken moest schrijven. Allemaal met de hand geschreven. Een alternatief was er toen ook niet maar ik vond het ook niet erg. Het hoorde er toen gewoon bij. Dagelijkse routine. Het is eigenlijk net als schaatsen. Ik weet wel hoe het moet, maar het is zo lang geleden dat ik weer even routine moet opbouwen, moet oefenen om mijn bewegingen regelmatig en soepel te laten verlopen. En tot die tijd kost het wat moeite. Mijn arm wordt al moe en ik ben pas net begonnen...

Nu is typen dagelijkse routine. Pen en papier gebruik ik nog graag om aantekeningen te maken maar daarbij hoef ik niet op de leesbaarheid van mijn handschrift te letten. Zolang ik zelf maar snap wat er staat. Net als een boodschappenbriefje, dat hoeft ook niet op mijn allernetst. Kaartjes stuur ik nog op de ouderwetse manier. En dan let ik wel op mijn handschrift. Maar echt een brief of een verhaal schrijven? Dat is heel lang geleden.

Toch heeft schrijven met pen en papier ook een voordeel merkt ik nu. Ik denk beter na over wat ik wil schrijven want het moet er in één keer goed op staan. Het dwingt me te focussen op wat ik op papier wil zetten en hoe. Liefst op één lijn geschreven, duidelijk leesbaar en zonder vlekken. Simpelweg omdat de Backspace knop ontbreekt en opnieuw beginnen alleen maar tijdverlies en frustratie oplevert.

Het doet me denken aan de opvattingen van de oprichters van de Steve Jobs Scholen. Omdat niemand meer met de hand schrijft, leren ze kinderen liever blind typen. Niet meer leren schrijven lijkt mij onnatuurlijk. Het leren vasthouden van een pen of potlood is goed voor de fijne motoriek. Zou zo'n styluspen op een I-pad dat kunnen vervangen? En door letters op te schrijven, ze te oefenen, leert een kind toch lezen? Kan datzelfde bereikt worden met typen?

Ik weet het antwoord niet maar ben blij dat ik het allebei kan. Vandaag een blog met pen en papier geschreven, volgende week weer getypt.

Wanneer schreef jij voor het laatst met pen en papier?